

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 1 • Perjantaina 13. tammikuuta 2012

63. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

*Toivotamme lukijoillemme ja
yhteistyökumppaneillemme*

*Hyvää ja Menestyksellistä
alkanutta Vuotta 2012!*

Metsä on ystävä

*Metsä on ystävä, ja se on lähellä.
Sitä ei väsy katselemaan.
Puut toivovat usein vierailemaan
ystävyysterapiaan.*

*Metsä on ystävä, ja se on tärkeä.
Sillä on aina sanottavaa,
kun kuulee sen huminaa,
kaunista melankoliaa, rauhoittavaa.*

*Linnut ne ensin metsässä lauloi,
kunnes myös kulkijan mielessä soi.
Katoavaisen keskellä voi
kuunnella ikuista, oi.*

*Puilla on aika kasvaa ja kaatua,
tottua myrskyyn ja tyyneyteen.
Ihmisen aika on hetkellinen.*

Heimo Suontausta

**Kurkijokelaisen vuosikerran on voittanut
SENJA HANGASOJA, HELSINKI**

Ilmainen vuosikerta arvottiin kaikkien Kurkijokelaisen kestopilaajien kesken.

Onnitellen Kurkijokelaisen toimitus

Tässä lehdessä

Sata kuvaa Kurkijoelta

Tule lauantaina Helsinkiin Karjala-talolle tunnistamaan vanhoja valokuvia. Ota myös omat vanhat valokuvasi mukaan.

Lisää tapahtumasta sivulla **4**

Hiitolan naiset
Pia Ketola ja
Pirjo Kopra
aloittavat
uuden juttu-
sarjan, jossa
kerätään

Käsityöt yhteiseen koriin.

Jokainen käsityön ystävä voi tuoda omat ideansa ja karjalaiset mallinsa yhteiseen koriin. Käsityöt yhteiseen koriin ilmestyy joka kuukauden ensimmäisessä lehdessä.

Tarkemmin sivulla **7**

Kurkijokelaistustainen FM Siru Kainulainen väitteli Turun yliopistossa aiheesta

Rytmi Eila Kivikk'ahon runoudessa

Siru Kainulainen analysoi Kurkijokelaiselle kolme sortavalalaisyntyisen Eila Kivikk'ahon runoa.

Väitöksestä ja runojen
analyysit sivuilla **10-11**

Suunnitteletko matkaa Kurkijoelle!

Lue matkailmoitustakasivulla

Toimitus on avoinna tiistaisin ja
torstaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät
27.1., 10.2. ja 24.2.

Myrskyn jälkeen

Tapaninpäivänä löytyi suomalaisten Akilleen kanta-pää. Kun sähköt on poikki, kaikki on poikki. Puhelimet eivät toimi, vettä ei saada, osalla ei lämmitys ja ruoanlaittokaan suju ilman sähköä. Huolestuttavaa oli myös, että eri viranomaistahojen keskinäinen viestintäkään ei toiminut.

Miten haavoittuvia olemmekaan. Ja nyt oli kysymys sentään ”vain myrskystä”. Entä jos joku taho haluaisi tietien tahtoen haavoittaa yhteiskuntaamme. Miten pelottavan helppoa se olisikaan!

Olemme tuudittautuneet siihen, että kaikki toimii. Internetistä saa tietoa milloin haluaa. Toisaalta suuttavaa toisaalta huvittavaa oli se patteriradiostamme kuuluva ohjeistus, että sähkökatkojen tilannetta voi seurata nettisivuilta ja sinne voi tehdä vikailmoituksetkin.

Siellä me olimme sähköittä, puhelimetkään eivät toimineet ja monet puut olivat kaatuneet tiellemme, olipa kaksi pihapuuta tuhonnut jouluvieraiden auttommekin rysähtäessään sen päälle.

Vikailmoituksen teko onnistui vasta, kun tie oli raivattu ja seuraavana päivänä löytyi paikka, jossa puhelimeen löytyi kenttää.

Se mikä ilahdutti oli loistava naapuriapu. Kun naapurimme pistäytyi ja näki meidän keittävän liki kymmenhenkiselle jouluperheellemme kalkkunakastiketta Trangian kattilassa, niin hetken kuluttua hän ilmestyi ison kaasupullon ja siihen liittyvän keittolevyn kanssa. Hän oli myös huolissaan pakasteistamme ja lainasi meille agrekaatin, jotta saimme ne pysymään kylminä. Olipa takataskussa vielä muitakin suunnitelmia pakasteidemme pelastamiseksi, jos agrekaattia ei olisi löytynyt.

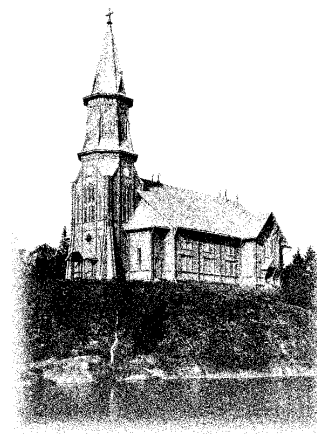
On ilo omistaa tällaiset naapurit!

Myrskyn ja reilun viikon sähkökatkoksen jälkeen ympärillämme olevissa metsissä laulavat moottorisahat. Sadat rungot ovat sikin sokin kaatuneina ja vaativat ammattitaitoisia otteita. Työmatkani varrella konkelopuut taipuvat vielä paikoin teiden yli ja tien varrella oleva sähköjohto on laskeutunut ilmakaapelista maakaapeliksi kiemurrellen ojan pientareita pitkin.

Meillä on vielä paljon opittavaa kriisitilanteisiin varautumisesta. Uskon, että Tapani- ja Hannu-myrskyt opettivat meille paljon.

Helena Sulavuori

Hartaus 2. sunnuntai
loppiaisesta 15.1.2012

Ohjelma-julistus

Uuden alkaessa kerrotaan tavoite ja päämäärä.

Kyrönjoen ylittävä Kurikan kirkkosilta oli pitkään remontissa. Sillan avajaisissa vastuussa ollut johtaja totesi, että eiköhän tämä palvele turvallisesti seuraavat 50 vuotta.

Jokaiselta presidenttiehdokkaalta kysellään näkemystä hyvin moniin asioihin. Halutaan tietää, mitä hän pitää tärkeänä ja minkälainen hän olisi presidenttinä. Näin jokainen äänestäjä voi muodostaa näkemyksensä ja valita oman ehdokkaansa.

Markuksen evankeliumin alussa kerrotaan uuden aloittamisesta. Evankelista kertoo Jeesuksen ensimmäisestä julkisesta esiintymisestä, jossa hän julisti ytimekkäästi ja selkeästi. ”Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma!” (Mark 1:15). Jeesus ei arkaillut. Hän ei halunnut jättää epäselväksi, mistä hän puhuu ja mihin asioihin hän jatkossa tulee keskittymään. Tätä lyhyttä puhetta on osuvasti kuvattu Jeesuksen ohjelma-julistukseksi.

Saatko sinä sanottua asiasi selvästi? Onko muiden helppo ymmärtää sinua? Vai käykö niin, että puheesi on täynnä sidesanoja ja epäselviä ilmauksia ja kuulija ei oikein tiedä, mitä haluat sanoa?

Jeesuksen vetoomus oli kohti käyvä. Hän julisti hyvää sanomaa eli evankeliumia. Hän kehotti kääntymään ja uskomaan Jumalaan. Jeesus oli kasvokkain kuulijoidensa kanssa ja osoitti sanat suoraan sydämeen. Hän halusi kuulijoiden lähtevän seuraamaan elävää Jumalaa.

Kirjan, sanomalehden tai sähköpostiviestin voi jättää kesken tai olla kokonaan lukematta. Puhelunkin aikana voi tehdä muuta. Mutta kun toinen ihminen on kasvokkain edessä, sitä ei voi sivuuttaa.

Jeesus halusi toimia kasvokkain. Hän halusi kertoa, että hänellä on tärkeä taivaallinen uutinen. Jumala on lähettänyt hänet, ja näin Jumala on tullut lähelle. Jumala haluaa jakaa hyvyttään ja se kannattaa ottaa vastaan.

Tämä Jeesuksen hyvä viesti on tarjolla tänään!

Heikki Sariola

Heikki Sariola on Kurikan seurakunnan kirkkoherra.

Kuolleita

Rakkaamme

Lahja JUSSILAINEN

os. Lankinen

* 20.12.1921 Kurkijoki
† 11.11. 2011 Nastola

Äiti kultainen on pois nukkunut.
mummo rakkain on meidät jättänyt.
Kappelin kellojen hiljainen soitto
saatteli kanssamme äidin syliin maan
vierelle isämme armaan.

Kiittäen ja kaivaten
Markku ja Liisa

Mika
Joni ja Saara
Timo
Maija ja Matti
Reino
Leevi
Paula ja Pertti
Liisa ja Markku
Petri ja Sanna
Hilkka-sisko
Sukulaiset ja ystävät

Siunattu läheisten läsnä ollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Hilja Ester LANKINEN

* 29.9.1926 Kurkijoki, Aromäki
† 15.12.2011 Koski Tl

Kiitollisuudella muistaen
Lauri ja Leena
Risto ja Arto
Veljen lapset perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät

Ei kipua, ei vaivaa enää,
olet saapunut rannalle Rauhan maan.
Muistoissa - vaikka nyt poissa,
tulet kanssamme kulkemaan.

Olemme saattaneet Hilja-tädin viimeiselle matkalle
23.12.2011 Koskella Tl.

Kiitos osanotosta. Suuret kiitokset naapureille, Kosken kotipalvelulle sekä palvelukeskukselle Hiljan huolenpidosta.

Rakkaamme

Jouko Antero SIHVONEN

* 10.12.1924 Kurkijoki
† 9.12.2011 Säkyä

Kun noutaja näyttää kypsää viljaa
ja korjaa matkaajan uupuneen,
kun sydän hiljainen sammuu hiljaa,
onko aihetta muuhun kuin kiitokseen.
Siksi kiitos ja siunaus matkalle myötä
sinne, missä ei tuskaa, ei yötä.

Kaipauksella muistaen

puoliso
lapset perheineen
lapsen lapset perheineen
sekä muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Jaakko Taitonen (pj.), Raija Laaksonen, Marjaliisa Laine, Lauri Pölkki, Antti Sahla ja Marja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa, puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi, kurkijokelainen1@gmail.com

Avoinna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmäkseen ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 80 senttiä/mm + alv 23 %
Mustavalk. 60 senttiä/mm + alv 23 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä. Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi.....	44 euroa	Y-tunnus 0204020-9
6 kk.....	25 euroa	Sivunvalmistus:
Pohjoismaat	49 euroa	Etusivupaja, Loimaa
Muualla	57 euroa	Paino: Satakunnan
Tilinumero: LSOP 523900-4897		Painotuote Oy, Kokemäki
		ISSN 0782-5668

OLETKO KADOTTANUT

naisten kultaisen kaulariipuksen kesällä Kurkijokelle Mihailin hoteliin. Mihail kertoi, että kadottaja oli kuulunut isoon bussiryhmään.

Ota yhteyttä toimitukseen, jos korusi on kadoksissa.
p. 050-5213336

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Kaipuu saa näkyä

KAIKKI KIVITYÖT
PALVELEMME
Ma - Pe 9 - 17

LOIMAAN KIVI

KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 0207 909 263

Musiikillinen kuva-arvoitus

Missä olet, minne menet, mistä tulet, mitä näit? Vihjeet viittaavat tuttuihin iskelmiin ja lauluihin. Vastaukset takasivulla.

1. Lähtisitkö soutelemaan?
2. Rakkaassa maassa soi bongo-rumpu.
3. Minne pitäisikään taas saapua?
4. Sodassa oli 300 laivaa.
5. Taivaan alla soi.
6. Ei itkeä saa.
7. Kaunein kukka kauniin maan.
8. Tule, kapakassa tanssitaan!
9. Mihin jätinkään sydämeni?
10. Valot loistaa kaupungin.
11. Keltaruusun löytää sieltä.
12. Sai kaiken loiston Bosborin rantamilta.

13.1. Herra sanoo: "Minä olen löytänyt palvelijani Daavidin ja voidellut hänet pyhällä öljylläni. Minun voimani vahvistaa häntä ja käteni on hänen tukenaan." Ps. 89:21-22

14.1. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. Gal. 3:28

15.1. Kun Johannes oli vangittu, Jeesus palasi Galileaan ja julisti Jumalan evankeliumia. Hän sanoi: "Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma!" Mark. 1:14-15 Virsi 175:1 Seurakunta koolla on, Herra, huoneessasi. Täällä jälleen etsimme sinun kasvojasi. Keskellämme kärsien, Jeesus Kristus, kuljet. Köyhät, sairaat, sorretut sydämeemme suljet.

16.1. Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeään, kertokaa kansoille hänen suurista teoistaan! Ps. 105:1

17.1. Iloitkoot kaikki, jotka etsivät Herraa! Turvautukaa Herraan ja hänen voimaansa, etsikää aina hänen kasvojaan. Ps. 105:3-4

18.1. Apostolina olen saanut tehtäväkseni auttaa Jumalan valittuja uskomaan, tuntemaan pyhän totuuden ja toivoen odottamaan ikuista elämää. Tit. 1:1-2

19.1. Muistakaa johtajan-

ne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvakseen. Hepr. 13:7

20.1. Laulakaa Herralle, ylistäkää häntä, kertokaa hänen ihmetöistään. Ps. 105:2

21.1. "Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta." Luuk. 4:18-19

22.1. Illalla, auringonlaskun jälkeen Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja pahojen henkien vai-vaamat. Hän paransi useita erilaisten tautien vaivoja ja ajoi ulos monia pahoja henkiä. Mark. 1:32,34 Virsi 481:1 Jumala, kässissäsi sairaana olla saa, kun voimani on poissa ja mieltä ahdistaa.

23.1. Taivaat julistavat hänen vanhurskauttaan, kaikki kansat näkevät hänen kunniansa. Ps. 97:6

24.1. Herra puolustaa kansaansa, hän säälii palvelijoitaan, kun hän näkee, ettei heillä enää ole voimaa, että he ovat uupuneita, niin suuret kuin pienet. 5 Moos. 32:36

25.1. Herra rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia. 2 Kor. 1:4

26.1. Herra, sinä olet Korkein, maailman valti, kaikkia jumalia korkeampi. Ps. 97:9

Onnittelut

Anne Immonen

Riihimäeltä on suorittanut sosiaali- ja terveysalan ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon ja valmistunut Diakonin ammattikorkeakoulusta Järvenpään yksiköstä.

Annen vanhemmat ovat Ritva ja Antti Immonen. Antti on Kurkijoen Tervusta.

Vuodet vierii kilometrit taakse jää. Elisenvaarasta Mikrilään Helli kiittää tuulennopealla kyydillä.

Sydämellisesti onnitellen 85-vuotispäivän johdosta 24.1.2012.

toivottavat

Ebba ja Jouko
Eija ja Simo perheineen
Tuula ja Jari perheineen

Vastuullista

Valppaasti vahdin vanhan voinnit, vilkastutan verenkierron, vatsavaivoja vaimennan, voiteet varrelle valelen. Vähän veljen vaatetan, villaviltin viluiselle.

Vellin vahvan valmistan, vitamiinit, vihannekset, varfariinit, ventolinet, voimajuomat voipuneelle.

Vuoteesta vien vanhuksen virkistymään verannalle, vahvistumaan vehreydestä, virvoittumaan vehreydestä, västäräkistä vähäsen.

Viivyn vierellä veikkosen. Valottuvat vanhat vaiheet, vierineitten vuosien. Vaitonaiseksi vetävät.

Vaikka vallan väsyttäisi, vielä valvon vuorollani.

Viikot vierii, vuosi vaihtuu Vaivain vihdoin väistyttyä, vaeltajan vaiettua, värssyn viimeisen viritän, virren veisaan vainajalle, vitivalkoisiin varustan.

Velkaa valtavaa vähennän, vapautemme voittajille, veteraaneista viimeisille.

Virassani vaativassa vajavuuteni vaistoan.

Vilppulassa 1.6.2011
Vastavalmsitunut vanhustenhoitaja
Terttu Kojo

Nimi-päivät

Tammikuu

viikko 2

13 pe Nuutti
14 la Sakari, Saku
15 su Solja

viikko 3

16 ma Ilari, Ilmo
17 ti Toni, Anton, Anttoni, Antto
18 ke Laura
19 to Heikki, Henri, Henna, Henrik, Henni, Henriikka, Henriikki
20 pe Sebastian
21 la Aune, Oona, Netta, Auni
22 su Visa

viikko 4

23 ma Enni, Eine, Eini
24 ti Senja
25 ke Paavo, Pauli, Paul, Paavali
26 to Joonatan

Muistettavaa

Hiitola-Kurkijoki sukututkimuspiiri kokoontuu torstaina 19.1.12 klo 18.00 Karjalatalon Wärtsilä-salissa, Helsinki Käpylänselä 1. Teema: urheilu. Ovet ovat auki klo 15 lähtien. Kaikki ovat tervetulleita. Seuraavat kokoukset: 16.2., 15.3., 19.4., 24.5. Lisätietoja Veikko Revolta puh. 050-5606049, sp veikkorepo@hotmail.com

160 VUOTTA SITTEN...

Elä nyt!

Muutamia vuosia sitten muistan lukeneeni eräästä aikakauslehdessä kirjoituksen "Elä nyt".

Siinä kuvattiin ihmistä, joka elää elämänsä tulevaisuuden kuvitelmissa, toivoen huomispäivältä aina jotain ihmeellistä onnea.

Kirjoituksen tarkoitus ja ydin oli siinä, että tällaisessa liiallisessa kuvitelma-elämässä on vaara unohtaa nykyhetki. Toisin sanoen meidän pitäisi osata juuri käsillä olevasta päivästä tehdä paras mahdollinen.

Pitäisi kyetä iloitsemaan kaikesta siitä hyvästä mikä meitä juuri sillä hetkellä ympäröi.

Olemme hiljan aloittaneet uuden vuoden. Me itse kukin tiedämme mitä vanha vuosi toi mukanaan, mutta tulevaisuus on esiripun takana. Se paljastuu vain vähitellen, hetki hetkeltä.

Yksi kuitenkin on varmaa: ajan ratas pyörii aina eteenpäin. Siksi ystäväni, elä nyt. Näe nyt juuri ne pienet onnen ja ilonaiheet, joita voi olla tielläsi!

....

Elviira

KARJALAN LIITON TAPAHTUMAKALENTERI 2012

Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainita.

Valtakunnalliset tilaisuudet järjestetään eri puolilla maata

Karjalan Liitto ry, Käpylänselä 1, 00610 Helsinki, puh. (09) 7288 170 toimisto@karjalanliitto.fi Tapahtumat järjestetään yhteistyössä OK-opintokeskuksen kanssa. Muutokset mahdollisia.

Tammikuu 2012

ma 16.1. Käsityöilta
la 28.1. Karjalainen menu -ruokakurssi
ma 30.1. Käsityöilta

Helmikuu 2012

la-su 4.-5.2. Lehtisemi-naari
la 11.2. Piirakkakurssi
la-su 11.-12.2. Livvinkarjalan alkeiskurssi
la-su 11.-12.2. Neulakinnaskurssi
la-su 11.-12.2. Vuolukurssi
la-pe 11.-17.2. Perinneviikko Ylläksellä, järj. Karjalaseurojen Pohjo-

lan piiri ry
to 16.2. Elämää luovutussa Karjalassa -teemailta
su 26.2. Karjalaisuuden ja Kalevalan päivän juhla, Lappeenranta

Maaliskuu 2012

la 3.3. Uniruokakurssi
la 10.3. Karjalaiset keitot -ruokakurssi
la 10.3. Suku- ja pitäjäkirkkurssi
la-su 10.-11.3. Livvinkarjalan jatkokurssi
la-su 10.-11.3. Nauha-kurssi
su 11.3. Talvisodan päättymisen muistotilaisuus, Seinäjoki
to 15.3. Elämää luovutussa Karjalassa -teemailta
la-su 17.-18.3. Ekumeeniset hengelliset päivät, Hämeenlinna
la 31.3. Karjalaiset ruokamarkkinat, vuoden virvottavan julkistaminen

Lisätietoja tapahtumista: www.karjalanliitto.fi

Karjalan Liiton nais-toimikunnan Vuoden käsityökilpailu 2012

Kirjokintaat ja kinnas-neulatyöt

Kirjokintaat ja kinnasneulatyöt ovat vuoden 2012 kilpailutöitä.

Kilpailuaika on 29.2.2012 mennessä.

Käsityökilpailu järjestetään Karjalan Liiton nais-toimikunnan toimintana. Osallistuminen edellyttää Karjalan Liiton jäsenyyttä tai osallistumismaksun maksamista.

Kilpailutyöt toimitetaan kunkin piirin kilpailuvaltaavalle, joka on yleensä piirin naistoimikunta. Piirissä valitaan sarjojen kolme parasta toimitettavaksi valtakunnalliseen kilpailuun. Valtakunnallisen kilpailun

työt arvioidaan liiton nais-toimikunnan kevään kokouksessa, vuonna 2012 siis Lahdessa. Arvioinnissa voidaan käyttää asiantuntijajärjestäjä tai -henkilöitä.

Sarjajako:

A.
1.) Kirjoneulekintaat
2.) Kirjovirkatut kintaat
3.) Kirjotut kintaat (neulottu, virkattu, huovutettu, koukuttu tms. kinnas, ja siihen on tehty kirjontaa)
B.

1.) Kinnasneulakintaat
2.) Kinnasneulalla tehdyt muut työt

Lisätietoja: www.karjalanliitto.fi

Lisätietoja kuvaan

Kurkijokelaisessa 21 perjantaina 4.11.2011 sivulla 3 olleeseen kuvaan "Sorjon nuoria vuodelta 1942" haluan esittää kommentit, jotka sain äidiltäni Aili Kullaalta (os. Järvinen). Hän muistaa melko paljon Sorjon Nuorisoseuran asioita, ja hänellä on muitakin kuvia sekä jonkin verran tarinaa kerrottavana nuorisoseuratoiminnasta Sorjossa jatkosodan ajalta.

Tuo kuva ei ole vuodelta 1942, vaan 1943. Äitini palasi ensimmäiseltä evakkomatkalta Sorjoon keväällä 1942 eikä tuona keväänä oikein ollut vielä ns-toimintaa. Kuvahan on otettu keväällä - lumipäiviä maassa, ja toiseksi äitini albumissa on merkintä v. 1943. Äitini oli tuolloin 16-vuotias. Hän on Olga (os. Vepsä) ja Frans Järvisen toiseksi nuorin lapsi.

Äitini, siis Aili Järvinen, on kuvassa eturivissä kolmas oikealta. Hän tunnisti kuvasta mm. seuraavat henkilöt: Kerttu Kosonen, Anja Toivanen, Eila Haglund, Helka Poutanen, Liisa Matikainen, Reino Kosonen, Kerttu Markkula, Veikko Simola, Pirkko Siiskonen, Aira Saarikari.

Yst. terv. **Arja Kullaa**
Kurkijokelaisen aktiivi lukija

Lehtipoikia kahdessa polvessa

Isäni Matti Vepsä syntyi neljäntenätoista lapsena Vasili ja Anna Vepsän perheeseen 26.12.1909 eli kohta 102 vuotta sitten. Isä syntyi kuopukseksi perheeseen, joka harjoitti sekä maataloutta että kauppaa.

Tilan päärakennus ja muut rakennukset sijaitsivat Saavan mäellä lähellä Kurkijoen Lopottia. Oli vanha hokema: "Mennään Ellssiinvaaraan suureen Saavaan vennäintalolle Vepsälle!" Sanonta juursi siitä alkunsa, että sekä isä Vasili että äiti Anna puhuivat toisena kielenään Venäjää käydessään kauppaa venäläisten kanssa. Vasili vei junalla karjaa Pietariin ja toi sieltä tavaraa Kurkijoelle. Mummoni Anna oli taitava leipuri ja leipoi ja myi pullaa mm. venäläisille radantekijöille.

Vaarini Vasili kuoli isäni ollessa nelivuotias vuonna 1914. Anna- mummo joutui hyvin tiukalle ja perhe vajosi köyhyyteen. Mummo leipoi sinnikkäästi suurperheen elättämiseksi.

Isäni sai v. 1924 työpaikan

lehtipoikana lähtöasemanaan Elisenvaara. Ensi työpaikansa lokakuun lopulla hän lähti avojaloin. Kengät sukkineen tulivat jalkaan heti ensi tilistä kahden viikon työrupeaman jälkeen! Lehtipoika silloin niin kuin myöhemminkin myi junissa sekä lehtiä että kirjoja. Vaunuun tultaessa oli tapana huudattaa: "Lehtiä ja kirjoja-olkaa hyvä!" Peruspalkkaa ei ollut. Provisiona myynnistä lehtipoika sai 14-15 % kokonaisymyynnistä.

Isä pärjasi hyvin pian hänellä oli hieno Zenith- taskukello ja polkupyörä, joka vastasi tämän päivän autoa. Varmaan myös Anna-äidille liikenä rahaa. Jatkettuaan muutamia vuosia lehtipoikana isän oli luontevaa siirtä VR:n palvelukseen, josta työstä hän aikanaan ylikondutoörinä jäi eläkkeelle.

Perin isän lehtipojan ammatin Olympiakesänä v.1952. Isä opasti ammattiin seuraten työni aloitusta Riihimäen - Lahden rataosalla ja tullen aina välillä junatoimistosta kyselymään, miten kauppa

käy. Ja kauppahan kävi hyvin! Maa ei ollut vielä auotoistunut ja juna oli linjurien kanssa tärkein kulkumuoto.

Mukana oli nyt myös englanninkielisiä lehtiä, joita mm. amerikansuomalaiset ostivat. Hupaisaa oli, että he katselivat järvimaisemien värikuvia Finnlandia Pictorialista, kun viittasin junan ikkunan takana vilistäviin kauniisiin järvimaisemiin!

Iltasanomia meni niin paljon kuin jaksoi kantaa. Myös sen ajan työväenlehdet Vapaa Sana ja Työkan- san Sanomat menivät hyvin kaupaksi. Niitä ostivat ne työmiehet kesähelteelläkin kumiteräsaappaissaan, jotka joitakin vuosia aiemmin olivat rajuissa torjuntataisteluissa pysäyttäneet ryssän suurhyökkäyksen ja taanneet maan vapauden. Eivät siis mitään turhia jätkeä!

Ostin syksyllä tienaamillani rahoilla sekä hienon ruotsalaisen fillarin että kameran ja jotain jäi vielä säästökirjallekin!

Minun jälkeen isältä perittyä ammattia jatkoi 2 vuotta

minua nuorempi Yrjö-veljeni. Isä varmaan junatoimistostaan tuki häntä kuten minuakin. Yrjö jatkoi myöhemmin mm. Vakuutusyhtiö Pohjolan palveluksessa, jossa hän saavutti merkittävää myyntimenestystä. Ei men-

nyt hukkaan lehtipoikana saatu myyntiosaaminen!

Viimeisenä isän uraa jatkoi 4v. minua nuorempi Martti-veljeni peräti pari vuotta, aina ammattikouluun asti. Hän oli myynnissä maan paras ja löi kirkkaasti myös

isän kuukausipalkan, toki pitkää päivää tehden. Ma-kesta tuli päätoiminen yrittäjä mm. pienteollisuuden, Lapin matkailun ja kaupan aloilla.

Isän opit olivat meil- le hänen pojilleen kaikille hyödyksi. Myös minulle, joka vielä eläkepäivilläkin toimin Kaupan konsulttina!

*Paavo S. Vepsä
Espoo*

Elisenvaaran asema oli vilkas paikka, lehtipojille riitti junaan nousevia asiakkaita. Kuva viimeiseltä rauhan kesältä 1939. Kurkijokimuseon arkisto.

Viipuri – haavoittunut kaunotar

Viipuri, haavoittunut kaunotar-kirjassa entiset viipurilaiset kertovat elämästään Suomen kansainvälisessä kaupungissa ennen sen luovuttamista neuvostoliitolle vuonna 1944. Teos

on kuvitettu tietokirja, joka sisältää ainutlaatuisia valokuvia vv. 1865-2011.

Kertojina toimivat mm. Antti O. Arponen, Max Jakobson, Eeva Kilpi, Ossi Runne, Aina Samulin ja

Kauko Sipponen. Lisäksi kirjassa esitellään mm. Viipurin teatteri, Viipurin suomalainen kirjallisuusseura, Viipurin taiteilijaseura, karjala-lehti, Viipuri-yhdistys.

Kirjan on koonnut graafikko, tietokirjailija Arvo Vatanen

Sidottua, 192-sivuista kirjaa on saatavissa kirjakaupoista, ovh 42 € ja tekijältä edullisemmin.

puh. 041 5241 678,

09 608 150

e-mail: arvo.vatanen@

sonaatti.net

www.arvovatanen.com

Sata kuvaa Kurkijoelta

Tervetuloa kaikki katselemaan ja tunnistamaan vanhoja valokuvia Karjala-talon (Käpylänkuja 1, Helsinki) Yläsalin lauantaina 14.1.2012 klo 10–16.

Kurkijokimuseon valokuvatakoissa valittiin sata tunnistamatonta valokuvaa diaesitykseen, joka alkaa

klo 10. Suurin osa kuvista on henkilökuvia, mutta mukana on myös maisemakuvia.

Henkilöiden ja valokuvien tunnistamiseksi tarvitaan kipeästi apua.

Jos aikaa jää, voin näyttää myös muita digitoituja valokuvia.

Diaesityksen jälkeen minulle voi tuoda valokuvia lahjoitettavaksi tai skannattavaksi Kurkijokimuseon kokoelmiin. Olen paikalla klo 16 asti.

Kurkijoki-seura tarjoaa soppaa ja kahvia sekä pul- laa.

Oikein hyvää uutta vuotta kaikille!

terveisin

*Niina Lehmusjärvi
Perinne eläväksi –hankkeen projektipäällikkö.*

Vanhoja valokuvia tunnistamaan Karjala-talolle 14.1.2012

Tuttuja ja tuntemattomia kasvoja la 14.1.2012 Karjalatalolla. Kuva Sorjon äitienpäiviltä. Kurkijokimuseon kokoelma 2613.

Pyhäkoulu Antti Sinkkosella, vas. Helvi Sinkkonen, Sirkka Poutanen, tuntematon tyttö, Toivo Poutanen, selin op. Eeva Kempainen, Martti Kyytinen, Matti Kyytinen, Eeva Jääskeläinen ja Juho Kiiski.

Kuva: Kurkijokimuseon arkisto /Lahj. Lauri Kyytinen

Rovasti Gustav Arokallio pitämässä kylälukusia Kurkijoen Särkijärvellä Juhana Kyytisellä v. 1934. Hänen oikealla puolellaan pyhäkoulunopettaja Matti Kyytinen, jota sanottiin kylällä pastoriksi sen takia, että hän toimi maanviljelyksen ohella maallikkosaarnaajana. Rovastin vasemmalla puolella istuvaa Juho Kiiskää taas sanottiin samasta syystä rovastiksi, olihan hänellä enemmän ikää ja valkea parta. Juho Kiiskin vasemmalla puolella pyhäkoulunopettajat Eeva Kempainen ja Eeva Hiveli. Näin leppoisasti kristillisyyden asioita hoidettiin silloin siellä! Seinällä Karjala-lehtiä. Siitä ne oli helppo ottaa silmältääviksi kiireenkin aikana.

Kuva: Kurkijokimuseon arkisto

Juhana Kiiski – ”Kurkijoen Rovasti”

Juhana Kiiski oli syntynyt Jaakkiman Miklin kylässä vuonna 1871. Hän oli Sofia Tarkkosen ja Filip Kiiskin lapsista vanhin. Filipillä ja Sofialla oli myös kaksi tytärtä Katri ja Maria. Filip Kiiski oli syntynyt Jaakkiman Oppolan kylässä, jossa Kiiskin suvun juuret ovat jo vuodesta 1670 lähtien.

Suku on Kiiskin suvun Jaakkiman sukuhaara. Olen aina ihmetellyt, että missä vaiheessa Jaakkiman ja Kurkijoen Kiiski-suvut ovat eronneet. Mahtavatko olla edes sukua toisilleen?

Juhana (Juho Kiiski) meni naimisiin Miklin kylästä Marjalahdesta kotoisin olevan Beata Antintytär Kirveen kanssa vuonna 1893. Heille syntyi 8 lasta, kolme

tytärtä ja viisi poikaa. Kaikki lapset ovat syntyneet Miklin kylässä.

Ukko sai tilan haltuunsa 1906 kun Filip Kiiski kuoli ja Sofia jäi syytingille poikansa perheeseen. Tila oli nimeltään Suljunmäki ja sijaitsi Kirkkolammin rannalla. Tilan numero oli Mikli 34. Juhana Kiiskin perhe asusti tilaa vuoteen 1919-1920 jonka jälkeen hän jostain syystä joutui myymään tilan.

Vuonna 1920 Juhana muutti perheineen Huhtervuon, josta hän osti Haakanan-nimisen tilan. Juhanan äiti Sofia kuoli Huhtervuossa 1922. Heillä oli suurperhe, pojat Filip ja Antti asuivat lapsineen ja vaimoineen samassa taloudessa, jossa asui

myös Johannes, Olli, Jaakko ja Iida. Vanhemmat tyttäret Lyyti ja Hilda olivat jo naimisissa ja asuivat muualla.

En tiedä oliko talo Akkaharjussa sama kuin Huhtervuon talo, mutta Akkaharjusta he muuttivat. Olisi mukavaa jos pääsisi aikamatkalle menneisyyteen. Miten on mahtanut talous toimia, kun on ollut anoppi ja kaksi miniää samassa taloudessa. No sopu sijaa antaa!

Kun Juhana 1930 osti tilan Kurkijoelta Raholan kylästä (Särkijärvestä kylä puhuttiin), perheeseen kuuluivat vielä pojat Olli ja Jaakko. Olli avioitui 1930 Maria Ollintytär Kirveen kanssa ja Jaakko 1931 Helmi Maria Juhontytär Mustapään kanssa.

Ukko viljeli maata ja rakenteli nuorempien poikiensa kanssa. Löysin työdistuksen, joka on vuodelta 1930. Juho Kiiski on rakentanut Alhon nuorisoseuran talon kiitettävällä maininnalla.

Sitä en tiedä, koska isoisäni Juho Kiiski on ryhtynyt maallikkosaarnaajaksi, mutta häntä kuitenkin kutsuttiin ”Kurkijoen Rovastiksi”. Hän kului saarnamatkoilla Matti Kyytisen kanssa. Mattia kutsuttiin ”Kurkijoen Kappalaiseksi”. Juhon kirjoituksissa on teksti, jonka hän on pitänyt Alhon NKY:n avajaisissa. Oletan, että se tarkoittaa Alhon Nuorten Kristillinen Yhdistys.

Olemme pelastaneet isoisän saarnoja. Muistan kun

kerran laskimme voita viikkoja, niitä oli 48 kappaletta. Nyt löytyi vain kymmenen ja nekin huonossa kunnossa. Silloin ajattelimme, että nehan ovat vain Ukon saarnoja eikä sen enempää. Nyt vanhana tajuamme, että meillä on ollut ainutlaatuinen isoisä. Hän oli syntynyt 1871 ja osasi lukea ja kirjoittaa ihan ymmärrettävää tekstiä.

Isoisäni Juho Kiiski oli myös pyhäkoulunopettaja Kurkijoen Särkijärvellä. Siitä on maininta Kurkijoen Historiassa IV, joka on julkaistu 1960. Minä tosin en ollut hänen pitämässään pyhäkoulussa. Rippikouluun pyrin lukukinkereillä, joilla isoisä oli kuulustelemassa. Oli tärkeää, että osasimme läksymme hyvin. Kinkerit

olivat Kiiskin talossa ja meitä oli rippikouluun menossa neljä Kiiskää, kaikki Juhon lastenlapsia.

Juho oli harras kristitty ja jyrkkä uskossaan. Veisasi virren silloin kun siltä tuntui - vaikka keskellä yötä. Hän yritti pitää jälikasvunsa kurissa ja Herran nuhteessa, joskin vaihtelevalla menestyksellä. Minun muistoni ovat aika vähäiset isoisästäni, sota ja evakkomatkat erottivat meitä. Sen muistan, että hän oli lapsille hyvä. Hän kysyi aina, onko ne Ailin läksyt luettu? Olin nimittäin isäni ja äitini kuoleman jälkeen setäni Jaakon luona Pöytyällä, jossa iso-vanhempani myös asuivat.

Aili Finni
(Johanneksentytär
Kiiski)

Vanhoja valokuvia

Kuvat toisen maailmansodan ajoilta isäni Vilho Punkarin albumista. Läh. Yrjö Punkari, Vesilahti

Ortodoksitasouna jossain päin Karjalaa. Onkohan kenelläkään tietoa että missä? Kuvassa Suomalaiset sotilaat ovat ”vallanneet” Ortodoksitasouunan tornia myöten.

Portti. Kuvan takana on maininta, että kuva esittää Hiitolan hautausmaan porttia jonka Venäläiset olivat rakentaneet sodan aikana. Sama portin kuva on myös Hiitolan historiassa s. 384, siinä kuvatekstini; Outoa komeutta Hiitolan kirkkomäellä. Viisakarainen punainen tähti on syrjäyttänyt ristin.

Osa eri-ikäisestä juhlayleisöstä, osa oli nyt ensimmäistä kertaa juhlassa mukana.

Kurkijoki- Seuran joulujuhla 2011

Joululta ja juhlalta tuntui, kun astuimme lumettomalta ja mustalta kadulta sisälle Karjalatalon kauniiseen yläsaliin, jossa kynttilät paloivat pöydillä ja salin perällä tulijoita odotti runsas kahvipöytä ja pinot puurolautasia. Joulujuhlan juontajana

toimi tällä kertaa Kurkijoki-Seuran hallituksen jäsen Jorma Kaartinen. Ohjelma alkoi poikkeuksellisesti juhlamme päättähtien esiintymisellä. Meidän onneksemme heidän tiukassa ohjelmassaan oli ollut juuri tämä ja vain tämä ajankoh-

ta vapaana tulla soittamaan meille. Viulutaiteilija Mervi Myllyoja kauniissa juhlapuvussaan ja hänen säestäjänä, tyylikäs pianisti Dimitri Pavlov otettiin vastaan runsain taputuksin niin kuin vanhoja tuttuja parin vuoden takaa kuuluukin tervehtiä. He esittivät musikaalisen kimaran, joka sisälsi kauniita, vuoroin vauhdikkaita tai tulsia, vuoroin haikeita säveliä, tuttuja ja vähän harvinaisempia. Soittamisen ilo välittyi meihin kuulijoihin ja tietysti olisimme halunneet kuunnella heitä kauemmin.

Lauloimme kanttori Ari Sintosen säestämänä Arkihuolesi kaikki heitä. Ari on säestänyt joulujuhlassamme jo monena vuotena. Hänenkin sukunsa on kotoisin Karjalasta, Heinjoelta.

Kurkijoki-Seuran hallituksen uusi jäsen Lauri Pölkki kertoi tervehdystoissaan käynnistä joulukirkossa Kurkijoella jatkosodan aikana. Kirkko oli avattu kello viisi aamulla ja jumalanpalvelus oli alkanut kello kuusi. Kirkkomatkalle

oli pitänyt lähteä Alhon kylästä todella varhain, koska matkaa oli noin 12 kilometriä, ja se tehtiin hevoskyydillä. Mieleen hänelle on jäänyt vahvimpana muistona kuva ihmeen valoisasta kirkkosalista. Kirkossahan

”Paljon myöhemmin hän tuli tietämään, että kirkkoon oli ollut tapana sytyttää 460 kynttilää, toisen tiedon mukaan joskus jopa 600 kynttilää.”

ei ollut sähkövaloja, vaan se oli valaistu kynttilöillä. Paljon myöhemmin hän tuli tietämään, että kirkkoon oli ollut tapana sytyttää 460 kynttilää, toisen tiedon mukaan joskus jopa 600 kynttilää.

Lauri kertoi olevansa monien vuosien jälkeen nyt vasta toista kertaa joulujuhlassamme, mutta kertoi viihtyneensä alusta alkaen hyvin ”omiensa joukossa”. Hän on yksi pian ilmestyvän Alhon kyläkirjan tekijöistä.

Seuraavaksi ovelle ilmestyi ohjelmasta poike-

ten kahden miehen muodostama kuoro, Viipurin Lauluveikkojen laulajia. He lauloivat tunteisiin vetoavan laulun Karjalasta ja kertoivat olevansa menossa esiintymään. Tämä oli ollut kuulema harjoittelua.

Joulun sanomasta kertoi Ermo Äikää. Hän oli nyt jo kolmatta kertaa juhlassamme ja Lauri Pölkin tavoin kertoi viihtyvänsä ja kotiutuneensa tähän joukkoon. Hän on johtava kappalainen Helsingin tuomiokirkkoseurakunnassa. Jouluevanke- liumista hän luki adventtiin kuuluvan osan, vasta aattona luetaan evankeliumi kirkossa kokonaan.

”Millainen on ensimmäinen joulumuistomme, kysyi meiltä Ermokin.”

Millainen on ensimmäinen joulumuistomme, kysyi meiltä Ermokin.

Seuraavassa on lyhennettynä muutamia hänen kurkijokisille ystävilleen kirjoittamia ajatuksia. ”Me ymmärrämme, että joulu

ei ole vain muistoja ja tuokiokuvia. Ja vaikka joulun sanoma rauhasta tuntuu parasta aikaa monien kansojen parissa tavoittamattomalta, me tarvitsemme arkielämän katteeksi luottamuksen puhetta rauhasta ja toivosta nykyhetkessä. Kykenemmekö viimein tajuamaan, että väkivallan ja voiman tie ei ole oikea tie. Meillä jouluna valkeus loistaa pimeässä ja pian alkaa valon voittokulku. Joulun ikiaikainen valon ja kirkkauden evankeliumi suuntautuu tulevaisuuteen ja toivoon.”

Väliajalla oli tarjolla pehmeätä riisipuuroa rusinakeiton kanssa. Tämä ohjelmanumero on aina odotettu, perinteinen ja maukas, kiitos taitavien emäntien. Kahvin kera oli tarjolla piiraita, torttuja, taatelikakkua ja pikkuleipiä.

Kahvitauon jälkeen esiintyi Lauluyhtye Meri, johon kuuluvat Ellen Rantama, Lotta Klemetti, Julia Lapalainen, Ilkka Aunu, Aku Rantama ja Marko Laakso, kaikki entisiä maineikkaan Tapiolan kuoron laulajia. He

Lauri Pölkki muisteli tervetulosanoissaan käyntiään joulujumalanpalveluksessa Kurkijoen kirkossa.

Lauluyhtye Meri.

Väliajalla seurusteltiin ja katseltiin vanhoja valokuvia.

Mervi Myllyoja ja Dimitri Pavlov valloittivat jälleen kuulijansa.

lauoivat tuttuja ja uudempiakin joululauluja. Kaunisäänisille ja lahjakkaille nuorille laulajille ja heidän yhtyeelleen toivotamme onnea ja menestystä. Yhteislauluna heidän kanssaan lauloimme ”Varpunen jouluamuna”

Ohjelmaan oli merkitty ”Tarina”. Kari Rahiala nousi kertomaan, miten hän oli kerran kauan sitten, vielä nuorena miehenä, tavannut Sammakko-ojan sillalla kauniin neidon ja mitä sitten oli tapahtunut. Kari esitti tarinan taitavasti, sujuvalla kotoisella murteella ja runomitassa, jonka hauskat loppusoinnut naurattivat kuulijoita.

Arpajaiset sujuivat totuttuun tapaan. Onnettarena toimi tällä kertaa Carolina Gois. Hän oli tullut juhlaan tätinsä ja isoäitinsä kanssa, joka on kotoisin Mikrilästä. Tervetuloa uudelleen!

Juhla päättyi yhteisesti laulettuun Karjalaisten lauluun Ari Sintosen säestämänä.

Lähdimme kotiin jouluisella mielellä ja suu hy-

vänmakuisena. Olihan taas tavattu ja haasteltu myös monen sellaisen kurkijokisen kanssa, jota harvoin muutoin tapaa. Kuulumisten vaihtaminen tuttujen kanssa ja myös tutustuminen uusiin ihmisiin on aina näiden kokontumisten tärkeä sisältö, jolle hyvä ohjelma avaa ja virittää mielet. Ohjelman lomassa katseltiin joissakin pöydissä vanhoja valokuviakin yhdessä.

Lämmin kiitos kaikille juhlan järjestäjille!

Jo mainittujen esiintyjien lisäksi juhlan valmistelusta, tarjoilusta sekä arpajaisista huolehtivat pääemäntä Maiju Salakari sekä Kaisa Raitio, Raili Kuosa ja Toini Paakkola. Heidän lisäksi jo aamuvarhaisella juhlapaikalla touhusivat myös Heljä Suveri ja Riitta Sainio, joiden oli sitten lähdettävä muualle.

Valokuvia ottivat Helmer Saileranta ja Kari Raitio

Marjaliisa Laine kertoi ja apuna oli Riitta Sainio.

Toimituksen joulukahveilla tavattiin tuttuja ja tutustuttiin

Istumapaikat eivät riittäneet toimituksen kokoushuoneessa, kun Kurkijokelaisen ystävät kokoontuivat perinteisille joulukahveille. Reilut 50 henkilöä piipahti päivän aikana kertomassa kuulumisiaan ja tapaamassa tuttuja.

Jouluinen Leena Virtanen huolehti glögi- ja kahvitarjoilun sujumisesta, Pirkko Riikonen oli leiponut kauniin pullakranssin, naapurikunta Hiitolasta kotoisin oleva Raija Laaksonen toi laatikollisen Karjalan käkipipareita ja Marjaliisa Laine Helsingistä saapui kainalossaan kaksi suklaarasiaa. Näin oli tarjoilun taso taattu.

Puheenaiheet vaihtelivat viime kesän Kurkijoen matkoista aina tuleviin presidentin vaaleihin, tietysti jouluisia asioita unohtamatta.

Elvi Miikkulainen esitteli etupistokirjonnan tekemistä ja sai kaksi yllätysvierasta, kun hänellä syksyn aikana neulakintaan teon opissa olleet Taina Niinimäki ja Hanna Lähtenmäki saapuivat joulutervehdyksineen. Naiset kertoivat ottaneensa toisista vapaapäivän, jotta pääsi-

sivät toivottamaan hyvää joulua Elville, iltapäivän he olivat varanneet karjalanpiirakoiden paistamiseen.

Oli taas kerran ilo huomata, miten yhteinen kohtaaminen on tärkeää.

HS

Leena Virtanen varmisti kävijöiden viihtyvyyden huolehtimalla tarjoilun riittäväydestä.

Taina Niinimäki vas. ja Hanna Lähtenmäki oik. yllättivät Elvi Miikkulaisen joulutervehdyksellään.

Käsityöt yhteiseen koriin

Käsityöt ja niiden tekeminen on ollut osa monen karjalaisen naisen identiteettiä. Nyplätyt nyytingit ja kirjoitetut käspaikat ovat osoitus rikkaasta ja taidokkaasta käsityöperinteestä.

Monissa Karjalasta kerrotoissa teoksissa kerrotaan käsitöistä, mutta valitettavan usein niissä keskitytään tekniikkaan. Kirjoissa kuvataan kuinka pellavasta tai lampaasta saadaan lankaa, mutta tuon arkisen aherruksen lopputulos on harmillisen usein jäänyt näyttämättä. Nämä taidokkaat työt ovat hautautuneet museoiden ja kotien kätköihin.

Jotta nämä käsityöt eivät kokonaan jäisi unholaan, olisi mukava, jos yhdessä saisimme kerättyä talteen Hiitolassa tehtyjen käsitöiden malleja. Muutamia malleja onkin jo tallessa hiitolaisessa kästyökorissamme.

Jos sinulla on vanhoja Hiitolassa tehtyjä käsitöitä tallella, olisimme iloisia, jos saisimme niistä valokuvia ja kertomuksia. Käsityömallien osalta keskitymme erityisesti naisten tekemiin lankatöihin kuten neuleet, virkkuut, kudonnaiset, kir-

Pia Ketola ja Pirjo Kopra ovat perinnekäsittäjiä harrastavat serkkuset. Äidin puolelta kummankin juuret ovat Hiitolan Nehvolasta. Pian käsitöistä voi lukea enemmän hänen pitämässään blogista: <http://mini-mimmi.blogspot.com>

jonnat, pitsit ja nauhat.

Tavoitteenamme on esitellä näitä löytäneitä käsitöitä ja tarinoita ja mahdollisuuksien mukaan myös näiden töiden ohjeita noin kerran kuukaudessa Kurkijokelaisen Hiitolainen kästyökori -palstalla. Osallistukaa innolla kästyökorin

täyttämiseen!

Seuraavalla kerralla käivämme ensimmäisen käsityön hiitolaisesta kästyökorista.

**Käsityöterveisin
Pia ja Pirjo**

Osoitetiedot on saatavissa Kurkijokelaisen toimituksesta.

Sähköpostia voi lähettää osoitteisiin: pirjo.kopra@gmail.com ja pia.ketola1@gmail.com

Sirkka Poutanen:

Kuvat: Sirkka Poutasen albumi

Muistipaloja 60 vuoden takaa Osa 3.

Uudelleen evakkoon

Keväällä 1944 alkoivat suomalaiset perääntyä Itä-Karjalasta kohden vanhaa rajaa.

Kesäkuussa saimme määräyksen valmistautua uuteen lähtöön. Tavarat pakattiin ja osoitteeksi tuli Seinäjoki. Lehmille ajeltiin numerot selkään tunnistamiseksi, jokaiselle talolle oli annettu oma numero.

Suomalaiset olivat oppineet ennakoimaan, eikä tullut samanlaista kaaosta kuin Talvisodassa.

Syyskuun 3. päivä oli Kurkijoen kirkkoherra Arvi Kujalan virkaanasettaminen korjatussa kirkossa ja sen jälkeen tilaisuus sankarihaudalla, jossa ilmoitettiin, että on tehty välirauha, ja 4.9.44 alkaa evakuointi.

Ensin lähtivät lapset ja vanhat sekä karja. Työkuuntoiset jäivät vielä viljankorjuuseen ja koteja tyhjentämään.

Minä lähdin karjaa ajamaan. Kylästä koottiin noin 50 lehmän kokoinen lauma. Kaksi hevosta kuljetti lypsytarvikkeet eli tonkat ja ämpärit, sekä ajajien eväät ja henkilökohtaiset tavarat. Ajajia oli viisi: Kerttu Kyytinen, Helvi ja Eevi Kiiski, Aili Sinkkonen ja Anna Rouhiainen sekä hevosten ajajat Elisa Kyytinen ja Anni Rouhiainen (vanhempi). Meitä alaikäisiä oli tässä porukassa Kirsti Rouhiainen, Lassi ja Martti Kyytinen sekä minä.

Alkuun oli suuri homma saada karja pysymään kasassa, koska taas oli tien päällä 400 000 evakkoa sekä koko Suomen armeija kalustoitseen. Lehmätkin tottuivat päivien kuluessa omaan laumaansa ja ajajat oppivat tunnistamaan oman sa.

Päivämatka oli 20–30 kilometriä riippuen siitä, kuinka satuimme saamaan majapaikan. Nukuimme ih-

Perunalaatikoita nostetaan kärryyn evakuointia varten syksyllä 1944 Kyytisen talossa Särkijärvellä. Edessä vasemmalta Mikko ja oikealla Elsa Poutanen, takana Toivo ja Aini Kyytinen.

misten lattioilla, saunoissa, aitoissa, ladoissa ja missä milloinkin, kun oli muitakin liikkeellä. Oli kuitenkin lämmin syksy eikä kovin saateinenkaan. Kuljimme näin pari viikkoa. Karja johdettiin aina pienille sivuteille, missä ei isompi kalusto voinut liikkua. Kallislahdessa saimme karjan junaan ja pääsimme Seinäjoelle.

Seinäjoella

Seinäjoella meidät jaettiin taloihin, ja minun ja Kerttun piti sijoittua eri taloihin, koska olimme eri perhettä. Minä sain sijoituspaikaksi Jouppilan talon.

Oli ilta, kun jouduin talon pihaan tavaroineeni ja karjoi-

Mikko Poutanen evakkomatkalla Perhon ohjaksissa mukanaan kaksi varsa. Takana Matti Kyytinen ja Poku sekä Anni Kyytinen ja Hilppa 1944. Valok. Pekka Kyytinen.

Marssin lepotaulla Herttakin saa jotain suuhunsa. Syöttämässä Elsa ja Toivo Poutanen. Valok. Pekka Kyytinen.

tä. Sisältä tuli vanha emäntä sanoen, ettei heille oteta. Minulle tuli hätä, että mihinkä nyt. Menin naapuriin, Hakolan taloon, ja kerroin, kuinka minulle naapurissa sanottiin. He antoivat lypsytarhan, johon sain lehmät yöksi. Itse nukuin pirtin nurkassa.

Kun tulin seuraavana aamuna lypsyltä, isäntä Hakola istui keinutuolissa ja sanoi soittaneensa siirtoväen huoltoon ja kertonensa, että nyt se Jouppilaan lähettämämme tyttö on meillä. Sieltä oli vastattu, että pitääkää tyttö. Niin minä jäin siihen Hakolan taloon odottelemaan, koska äiti, isä ja Toivo tulisivat.

Hakolassa oli maita kauppana Alakylällä, ja sain paimentaa lehmiäni viljasar-kojen välisissä ojissa, kos-

ka ojan reunat olivat hyvin heinäisiä. Kerttu-täti oli majoitettu sinne lähelle, ja minä yövyin hänen luonaan. Lehmät mahtuivat hänen lehmiensä kanssa samaan navettaan.

Kävin joka päivä Seinäjoen asemalla ja näin, kuinka sinne tuotiin evakuoitua tavaraa junallinen toisensa jälkeen ja purettiin aseman läheiselle pellolle sikin so-

kin. Kuljeskelin tavaroiden seassa ja löysin meidänkin omaisuutta, vilja- ja perunalaatikoita. Tuli hätä, että ne menevät pilalle, jos tulee sateita ja pakkasia, ja perunatkin paleltuvat. Menin kertomaan huoliani Hakolan isännälle, joka oli ottanut minut heille asumaan ja antanut eläimille laitumen. Isäntä sanoi, etteivät meidän

miehet ehdi, kun on kiireinen viljan korjuu, mutta hevosien annan, jos itse pärjää, ja tavarat saat tuoda katon alle piharakennukseen.

Niinpä kävin monena päivänä hevosella hakemassa tavaroita aseman kentältä. Tavaralaatikat olivat painavia, mutta laitoin riukuja kärryjä vasten ja hinasin niitä pitkin tavarat kärryyn. Nykäisin aina yhdestä kulmasta muutaman sentin ja sitten menin toiseen kulmaan, ja sama peli talon pihassa.

Kaikki arempi tavara oli katon alla, kun isä tuli parin viikon päästä. Äiti ja Toivo olivat jääneet Joroisille, kun heillä oli vielä yksi lehmä mukana, ja sen sorkat kuuluivat niin, että se ei voinut kävellä. He olivat kävelleet Kurkijoelta Joroisiin. He parantelivat niitä sorkkia viikon verran, mutta kun eivät saaneet lehmää junaan, niin myivät sen Joroisten pappilan muonamiehelle ja pääsivät itse Seinäjoelle.

Me asuimme sen talven Hakolan talossa.

Suirtoväen muut-totavaraa Seinäjoella 1944. Valok. Pekka Kyytinen.

Uusi koti Tuusulasta

Kevättalvella isä ja Kyytisen Toivo lähtivät Helsingin seudulle katselemaan omaa paikkaa.

Toini Kyytinen oli lehdestä nähnyt, että Tuusulan Siippoossa oli kaksi taloa myynnissä, Heinilä ja Rauhala (nykyinen Vuoristo). Heinilän he sitten ostivat yhteisesti, kun siinä oli liikaa maata yhdelle. Pika-asutuslain mukaan karjalaiset eivät saaneet ostaa suurempaa tilaa kuin heillä oli Karjalassa ollut, vaikka tämä olikin vapaaehtoinen kauppa. Me olisimme kuuluneet Loimaan seudulle, mutta näin pääsimme pikemmin omaan.

Pääsiäiseksi 1945 tulimme Siippooseen. Saimme lainaa Toini Kyytiseltä ja maksoimme siinä tahdissa, kun saimme korvauksia. Valtio ei maksanut korvauksia rahana, vaan obligaatioi-

na, joista saatiin vuosittain määrätty rahasumma.

Asuimme Heinilässä vuoteen 1952 saakka. Anni, Toivo ja Kerttu Kyytinen asuivat toisessa päässä taloa, meidän perheemme toisessa päässä: Mikko-isä, Elsa-äiti, Toivo-veli ja minä.

Vuonna 1952 rakensimme oman talon melkein samaan pihapiiriin. Maat oli jaettu aikaisemmin.

Talo tuli hyvin kiviseen mäen syrjään, vanhaan hevoshakaan. Toivon sota-väkiaika sattui juuri siksi kesäksi, kun kaivoimme perustusta. Isä ja minä sen hakuilla ja rautakangilla nakersimme, kivinappula kerrallaan.

Talon nimeksi tuli Poutala. Elämä Siippoossa on ollut ihan hyvää, joskin hyvin niukkaa varsinkin alkuaikana, kun kaikki piti säästää velanmaksuun.

Kirjoitettu vuonna 2000.

Sirkka Poutanen Tuusulan Siippoossa Heinilän pihassa 1946–47. Valok. Pekka Kyytinen.

Heinilän talo Tuusulan Siippoossa keväällä 1946. Kylvässä Mikko Poutanen ja Perho. Valok. Pekka Kyytinen.

Mikko ja Elsa Poutanen Tuusulan Siippoossa 1970 uuden ja vanhan kotipitäjän lehdet kässissään. Valok. Pekka Kyytinen.

Väitös 17.12.2011

Rytmi Eila Kivikk'ahon runoudessa

FL Siru Kainulaisen väitöstudiumin keskeinen kysymys on, miten runojen rytmi vaikuttaa. Aineistona on kirjailija Eila Kivikk'ahon runous, kuusi runokokoelmaa, jotka ilmestyivät aikavälillä 1942–1995.

Kirjallisuushistorian katsannossa Kivikk'ahon on nähty edustavan osin perinteistä, osin modernistista runoutta kirjoittavaa välipolvea. Kainulaisen tutkimuksen mukaan Kivikk'ahon runot sijoittuvat 1900-luvun modernistiseen jatkumoon, jossa rytmillä on keskeinen, aiemmin tutkimaton merkitys. Eila Kivikk'aho syntyi 1921 Sortavalassa ja kuoli 2004 Helsingissä.

Rytmin toiminta

Kainulaisen tutkimus painottaa rytmin ruumiillisuutta, aistimellisuutta ja materiaalisuutta: rytmi voidaan kokea, tuntea, kuulla ja nähdä. Sanat eivät riitä rytmin ilmaisuun, mikä kiinnittää samalla huomiota siihen, ettei kaikki – tunteet, ruumiillisuus ja materiaallinen todellisuus – ole sanottavissa suoraan.

Rytmi ei kuitenkaan toimi irrallaan sanoista, vaikka rytmin toiminnan ja sanallisen merkityksen välinen erottaminen on analyttisesti paikallaan. Tällöin pohdittavaksi tulee, miten rytmi kielen materiaalisuutena osoittaa sanallisen ilmaisun problematiikkaan, sen rajoihin ja ehtoihin. Rytmi onkin ymmärrettävissä toimijana, joka vaikuttaa vahvasti siihen, millaiseksi käsitämme runon ja millä perusteilla teemme intuitiivisiksi kokemiamme tulkintoja.

Vuorovaikutusta ajassa kiinni

Rytmi liikuttaa runoa, samoin kuin vastaanottajaa. Rytmi osoittautuu Kainulaisen väitöstudiumissa yhteydenpidon muodoksi – ilmaisutavaksi, joka vaikuttaa vastaanottajiinsa ja sitoutuu tapaan, jolla rytmi kulloinkin ymmärretään. Yhteydenpito, kommunikaatio joka ei

Siru Kainulaisen isä Eero Kainulainen on kotoisin Kurkijoelta.

perustu yksinomaan sanastoon, muodostuu tutkimusta jäsentäväksi teemaksi. Runojen lukeminen, analyysi ja tulkinta osoittautuvatkin yhteisölliseksi toiminnaksi.

Kainulaisen tutkimuksesta käy lisäksi ilmi, että runous on ajassa kiinni. Eila Kivikk'ahon runoja voidaan lukea kannanottoina aikaansa, joskaan kannanotot eivät esiinny välttämättä suoraan sanottuina, ilmaistuina kyläkin. Ruumiillisuus ja sen sukupuolittuneisuus, modernismin katvealue ja sanomisen ehdot ovat asioita, jotka lukeutuvat kannanottojen piiriin ja joita jäsennetään rytmin käsitteellä.

Modernistinen lukutapa

Osana tutkimusta pohditaan sotienjälkeistä suomenkielistä modernismia. Kainulainen osoittaa, että tulkintakontekstilla on olennainen sijansa, kun sanallistetaan sanomatonta, ruumiillista rytmiä. 50-lukulainen modernismi, tai oikeammin modernistinen lukutapa, on muokannut vahvasti nykykäsityksiä runouden rytmistä. 1940-luvulla vapaa ryt-

mi tarjosi mahdollisuuksia irtaantua mitallisen rytmin kontrollista. Toisaalta ruumiillisuutta kontrolloitiin edelleen.

1950-luvun alussa, jolloin modernistinen lukutapa valtasi alaa, rytmi siirrettiin marginaaliin. Edelleen 1960-luvulla informaation painotus toiseutti rytmiä, joka kuitenkin osoittaa kykynsä ilmaista sitä, mihin sanat eivät riitä. 1990-luvun muuttuneissa tilanteissa rytmi – ja laajemmin kielen materiaallinen tuntu – nousi uudella tavalla esiin. Vaikka rytmi on ollut modernistisen lukutavan ”kutsumaton haltiatar”, se osoittautuu tärkeäksi runoutta jäsentäväksi toimijaksi.

FL Siru Kainulainen on syntynyt 1966 Porissa ja kirjoittanut ylioppilaaksi vuonna 1984 Kuninkaanhaan lukiossa Porista. Hän on valmistunut filosofian maisteriksi 1998 ja filosofian lisensiaatiksi 2004 Turun yliopistosta. Hän toimii assistenttina Turun yliopistossa. Väitös kuuluu kotimaisen kirjallisuuden alaan.

Siru Kainulaisen isä Eero Kainulainen on kotoisin Kurkijoelta.

Eila Kivikk'aho

8.2.1921 Sortavala – 21.6.2004 Helsinki
oikealta nimeltään Eila Sylvia Sammalkorpi oli suomalainen runoilija ja suomentaja.
Kivikk'aho ansioitui lastenkirjallisuuden ja runouden suomentajana. Hän asui Helsingissä.

Teokset
Kootut runot, 2001
Ruusukvartsi, 1995, runoja
Parvi, 1961, runoja
Venelaulu, 1952, runoja
Niityltä pois, 1951, runoja
Viihkalaulu, 1945, runoja
Sinikallio, 1942 runoja
Palkinnot
Valtion kirjallisuuspalkinto 1951, 1961, 1971 ja 1976
Valtion kääntäjäpalkinto 1970 ja 1979

Eino Leinin palkinto 1976
WSOY:n kirjallisuussäätiön tunnustuspalkinto 1976
Suuren suomalaisen kirjakerhon palkinto 1979
Aleksis Kiven palkinto 1981
Suomen kulttuurirahaston tunnustuspalkinto 1987
Eeva-Liisa Manner-runopalkinto 1997

Eila Kivikk'ahon runojen kertomaa

Eila Kivikk'ahon tunnetuimpiin kuuluu runo ”Nocturno” kokoelmasta *Sinikallio* (1942):

*Läpäjävä vedenkalvo...
Vipajava kuva kuun.
Älä katso. Älä valvo.
Nuku tuoksuun tuomipuun.*

*Vaivu uneen, niin et muista
saman tuoksun huokuvan
tuhansista tuomipuista
rantamilla Laatokan,*

*etkä muista kuvastuvan
vielä kuulaampana kuun
hopeaisen peilikuvan
kotilahteen kaivattuun.*

Otsikko viittaa öiseen tun-

nelmaan ja sillä on musiikilliset kytköksensä. Runon ensimmäisessä säkeistössä kuvataan aluksi ympärillä havaittua todellisuutta lyhyin ja jossakin mielessä kalevalamittaa muistuttavin trokee-säkein, joissa joka toinen säe päättyy säännönmukaisesti nousevaan tavuun. Mitta siis yhdistää sekä läntistä runomittaperinnettä että kotoisaa kansanrunoperinnettä, ja molempiin sisältyy lisäksi kytkös musiikillisuuteen.

Kaksi seuraavaa säkeistöä ovat yhtä pitkää virkettä, ja viimeisessä säkeistössä tahti kiintyy entisestään säkeenlylysten lisääntymisestä. Ensimmäisen säkeistön pysähtely tuo sävyn tiukkuutta, joka avautuu seuraavissa säkeistöissä vuolaana virtaaviksi pitkien vokaalien, vokaaliyhtymien ja diftongien soinnuttamiksi säkeiksi, jotka kiihdyttävät enenevässä määrin tahtiaan.

Kaikki kolme säkeistöä ovat symmetrisesti nelisäkeisiä, ja säepituudet vastaavat likimain toisiaan. Myös riittävä toistuu säkeistöistä toiseen samanlaisena. Runo jäsentyy selvästi tunnistettavan mitan mukaan.

Ensimmäisen säkeistön havaittu todellisuus esitetään näkö- ja tuoksuhavainnoin. Ne johdattavat alueelle, jonne olisi parempi olla päätyttyä; sen sijaan uni toisi unohduksen. Juuri aistimellisuuden ansiosta muistot kuitenkin ryöpsähtävät esiin torjunnasta huolimatta, ja näin fyysisesti koettavat aistimukset toimivat väylänä, joka kytkee yhteen menneisyyttä ja nykyisyyttä.

Runon nykyisyys on liikkeessä niin, että kuun kuva vipattaa ja vedenkalvo läpähtää: liike liittyy myös aistimukseen, jotka vievät mukaansa muistojen

matkalle. Toisaalla, siellä minne muistot kantavat, kuu kuvastuu kuulaana vetteen – kuu on siis kirkas ja selkeä, ja sen kuva heijastuu hopeisena – eikä kuva häiriinny vipatuksesta tai läpäytyksestä.

Havaittu ja aistittu kuva sen sijaan ei pysy paikallaan, vaan liikkuu tarkentumattomana. Muistikuva puolestaan on ehyt, sointuva ja aistimellisen runsas, jopa ylenpalttinen ja liioiteltu tuhansine tuomipuineen ja täydellisine kuun kuvajaisineen. Lopulta ”Nocturnossa” ei päädytäkään Laatokalle.

”Nocturnossa” selvin kuva – johon myös käytetään kaksi kolmasosaa runosta – muodostuu siitä, mikä on poissa. Erityisen merkittävää tässä on, että poissaoleva on samalla se, mikä kuvitellaan: juuri kuvittelu tekee kuvasta täydellisen, miltei liian täydellisen. Pääsy sinne toteutuu aistimusten avulla, mutta johdattavana ja ohjaavana tekijänä toimii ennen muuta runon rytmi.

Runon liikuttava rytmi, aistimukset sekä kuvittelun voima tempaavat mukaansa matkaan, josta ei voi kiertäytyä. Mitallisuudessa runossa ja rytmin alullepanemana, ylläpitämänä ja ohjaavana korostuu kielen fyysisyys tarttuvuudessaan ja vaikutuksessaan.

Vuonna 1962 ilmestynyt kokoelma *Parvi* (1962) sisältää Kivikk'ahon tuotannolle ominaisen runon, jossa yhdistyvät vapaa ja mitallinen rytmi:

*Minussa vaikenivat taas
niin kvartsin-kireät tunteet,
enkä ymmärrä
mikä niitä hioo.*

*Pienet räjähdykset tanssivat
aarnihaudoilla.*

Turun yliopistossa 17.12.2011 järjestetyssä väitöstilaisuudessa virallisena vastaväittäjänä toimii dosentti Satu Grünthal Helsingin yliopistosta ja kustoksena professori Lea Rojola.

Katkotut kuidut suitsevat.

Runon ensimmäinen säkeistö on vapaarytminen. Toisesta säkeistössä edustuu trokeis-daktyylinen mitta, ja riimipari *tanssivat–suitsevat* lisää rytmin kiinteyttä. Tältä osin säkeistöjen rytmit siis eroavat toisistaan, ja toinen säkeistö onkin rytmiltään intensiivisempi.

Tätä korostaa se, että toisen säkeistön kaikissa sanoissa yhtä lukuun ottamatta toistuu sananloppuinen *t*-äänne monikon tunnuksena, ja ilmaisu tihenee ja tiivistyy. Monikon tunnus esiintyy kuitenkin lisäksi ensimmäisen säkeistön sanoissa *vaikenevat*, *kvartsin-kireät* ja *tunteet*. Siten *t*-äänne nivoo säkeistöjä yhteen ja tekee sen monikkomuotoa korostaen, mihin liittyy lisäksi toisen säkeistöjen riimipari, joka muodostuu monikon *vat*-tunnuksen varaan. K-klusiilien toisto synnyttää molempiin säkeistöihin allitteraatiota: ensimmäisessä säkeistössä sanaliittoon *kvartsin-kireät* ja toisessa säkeistössä sanoihin *katkotut kuidut*.

”Minussa vaikenevat taas” -runossa sanomaton saa ilmaisunsa epäsuorasti ja rytmisesti. Se korostuu toisessa säkeistössä mutta ulottuu koskettamaan lisäksi reflektointia ensimmäistä säkeistöä.

Runossa käsitellään tunteita sanastollisestikin suoraan, mutta se ei näytä johtavan minää mihinkään,

vain ymmärtämättömyyteen ja tietämättömyyteen.

Runon minän voikin ajatella olevan voimakkaan tunnekuohun vallassa, joka ei kuitenkaan ulotu käsitteelliseen merkitystasoon asti. Kun fyysinen aistiminen saa toisessa säkeistössä tilaisuuden runokielen tarjoamin keinoin, sille löytyy ilmaisullista tilaa. Rationaalista syy-seuraussuhdetta asioiden tilaan ei kuitenkaan löydy. Se jää suoran sanallisen ilmaisun tavoittamattomiin. Samalla se jää tietynlaisen informaatiivisuuden ja kommunikaation kannalta epätietoisuuden asteelle. Tästä aiheutuu runoon jännitettä, jota voisi kuvata räjähdysherkkydeksi: epämääräiseksi, eittiedetyksi mutta samalla vahvasti vaikuttavaksi tunnetilaksi, joka etsii ilmaisua ja *jollakin tavoin* tiedetyksi tulemistä.

”Minussa vaikenevat taas” ilmaisee eroa ja yhteyttä ensisäkeistön pohdinnan ja käsitteellisen tason sekä toiminnallisen, aistimellisuutta korostavan toisen säkeistön välillä. Runoon muodostuu vaikuttavaa liikettä, joka kohdistuu tunteista kertomisen ongelmallisuuteen ja toisaalta niiden ilmaisun mahdollisuuteen. Mainittua liikettä kuvaa jännite, joka ei ratkea, ja runoon jää ristiriitaisuutta, mikäli tavoitteena pitää selvää informaatiota.

Kivikk’ahon viimeinen kokoelma, *Ruusukvarts* (1995) päättyy liikettä korostavaan runoon ”Kiintopisteesi”:

*kiintopisteesi
siivillään loitto neva
yltäne
silmä*

Kiintopiste häviää, nousee siivilleen ja loittonee, tai loitolla näkyy neva, puuton avosuo. Silmä ei taida yltää sinne, kiintopiste on häviämässä; *yltäne* voidaan ymmärtää elliptiseksi

potentiaalin kieltomuodoksi (”silmä ei yltäne”). Minää ei runossa ole, sanat ovat vajaita, samoin lauseet; runo on hajoamisen tilassa, ja rytmitys johtaa myös lukuun kaksitaalle: sanasta *siivillään* voi liikkua sanoihin *loitto* ja *neva* tai sanoihin *yltäne* ja *silmä*. Kysymys on immateriaalisesta aineksesta, joka täyttää runoa ja joka on huomaamaton, näkymätöntä, ohimevää. Tämä tarkoittaa samalla aktiivista toimintaa. Hajoamisen liikkeessä oleva tuntu hallitsee. Kiinteästä päästetään irti ja lähdetään liikkeelle, ja soinen maasto osoittautuu kiinteyttä vailla olevaksi, siis liikkeessä olevaksi kiintopisteeksi. Siipien voimalla liikkuva siirtyy lisäksi nopeasti näkökentän ulkopuolelle.

Runon liike avautuu irralliseltakin vaikuttavien sanojen avulla jonnekin, loitoten ja ulottuen. Vain silmä näyttää jäävän paikalleen. Silmä ei voi siten tavoittaa tai hallita kaikkea, ja juuri tähän perustuu runon liikkeen voima. Minää runossa ei ole, ja sen siijaan esiintyvä sinä näkyy vain *kiintopisteesi*-sanan omistusliitteessä. Vuoro siirretään sinälle ja sinulle, jollekulle toiselle, mahdollisesti vastaanottajalle. Näin luodaan liikkuva yhteys lukijaan, meihin.

Siru Kainulainen

ALHO - Kyläkirja tulossa

Kurkijoen ensimmäinen varsinainen kylähistoria, Alhon kyläkirja, on kohta menossa painoon. Käsikirjoitus on valmis. Taitto- ja painatusvalmistelut ovat pitkällä. Kirja saadaan painoon tammikuun lopussa. Kirja tehdään kovakantisena ja laatusolnaan Kurkijoen muita historiakirjoja vastaavana. Kooltaan A-4 kirjan sivumäärä on noin 255-260 sivua. Valokuvia on kirjassa noin 80 ja karttakuvia 13. Kirja tarjoaa Alhon ja Alhonsalon talojen, tilojen ja sukujen osalta tärkeän perusaineiston esimerkiksi oman sukukirjan valmistamiseen.

Lehden toimitus pitää tätä merkittävänä avauksena kotikuntamme historian syventämiseen kylätasolla. Jokaisen kylän osalta toivotaankin tehtävän kotisivuillemme kyläkuvaukset.

On myös hyvin suositeltavaa, että työtä jatketaan tämän esimerkin avulla laajempiin kyläkohtaisiin selvityksiin, aluksi vaikka muistioina tai vihkoina. Alhon kyläkirjan perusteella on nähtävissä myös ne lukuisat lähteet, joiden avulla muistiot ja vihkot saadaan kirjoiksi.

Alho-kirja osoittanee myös sen, että historian, arkistojen, suku- ja kuvatietokantojen, kirjastojen, Kurkijokelaisen artikkelien, kotien arkistojen, muistelusten ja haastatteluiden avulla kyläkirjoista on mahdollista laatia teoksia, jotka kiinnostavat kaikkia kurkijokelaisia ja heidän jälkeläisiään, kenties laajempaan lukijakuntaan. Ensimmäisen kirjan tekijät samoin kuin Hiitolan-Kurkijoen Sukututkimusryhmä ovat valmiina avustamaan mahdollisia kyläkohtaisia työryhmiä alkuun.

Oheisella lomakkeella

voi tehdä ennakkotilauksen edulliseen omakustannushintaan. Taloudellisista syistä ei kovin suuria määriä pystytä painamaan myöhempää myyntiä varten. Varastoinnista aiheutuu lisäkustannuksia. Pienet lisäerien painatukset tulevat vieläkin kalliimmiksi.

Ennakkotilauksen voit tehdä puhelimella, kirjeellä tai sähköpostilla alla mainituille.

Lisätiedustelut ja tilauslomakkeen palautus 21.1.2012 mennessä:

Lauri Pölkki,
Merenneidontie 21 C 6,
02320 Espoo
Puh: 0400-514 545.
Sp: lauri.polkki@kolumbus.fi

tai
Ahti Kurri,
Ukonkivenpolku 2 A 1,
01610 Vantaa
Puh: 050-373 9369.
Sp: ahti.kurri@elisanet.fi

Ennakkotilaus

Koska vielä varmistumaton kirjan hinta saattaa vaikuttaa päätökseesi, on alla kolme vaihtoehtoa. Merkitse montako kirjaa haluat tilata siihen kohtaan (vain yhteen), minkä olet valmis enintään kirjasta maksamaan. Ennakkotilaushinta tulee vastaamaan valitun kirjapainon tarjouksen perusteella määriteltä oma-kustannushintaa, jossa ovat mukana vain kirjan tekijöiden suoranaiset materiaalikulut, taittokustannukset ja kirjan painatuskustannukset. Postituskustannukset lisätään tarvittaessa.

Kirjaa tulee jonkin verran myyntiin myös niiden toimesta, jotka ottavat niitä varastoon, mutta kalliimpaan hintaan. Sama koskee myöhempiä lisäpainoksia, jos sellaiseen on oleellista tarvetta.

Huomaathan, että kirja on myös oiva ratkaisu lahjaksi tai tuliaiseksi sukulaiselle tai kurkijokelaiselle tuttavalle!

Tilaan Alhon kyläkirjaa ____ kpl,
jos kirjan hinta on yli 20 mutta alle 25 €/kpl.

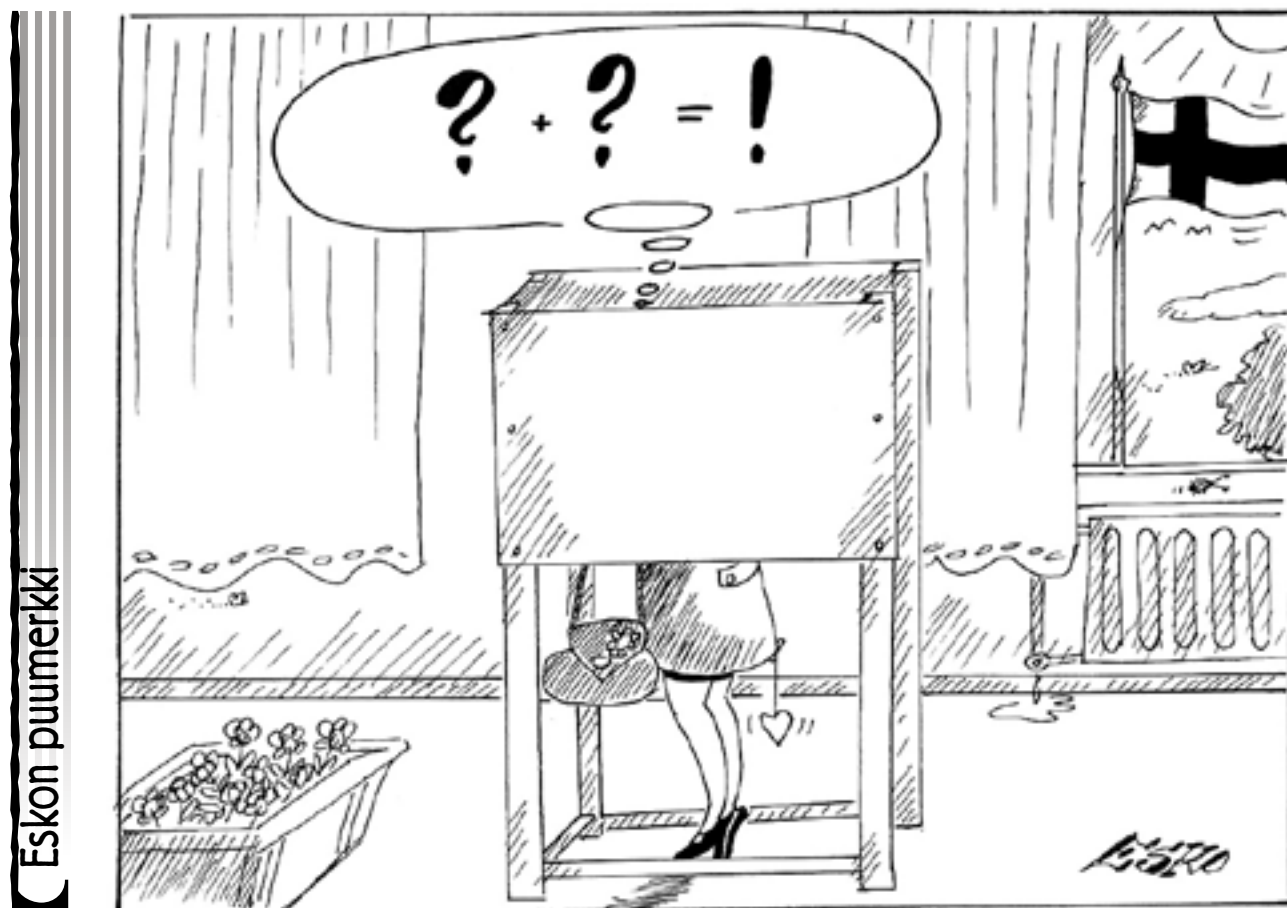
Tilaan Alhon kyläkirjaa ____ kpl,
jos kirjan hinta on yli 25 mutta alle 30 €/kpl.

Nimi _____

Kirjan toimitusosoite _____

Puhelin _____

Sähköposti _____

Eskon puumerkki

Kurkijoki-pöytästandaari

Kurkijoki-pöytästandaari on näyttävä koriste-esine jokaiseen Kurkijoki-taustaiseen kotitalouteen.

Vielä muutamia jäljellä!

Hinta 35 €

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN
Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppakatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY
asianajaja, varatuomari
Jari Heikman
varatuomari
Rickard Grönqvist
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Musiikillinen kuva-arvoitus

Vastaukset

1. Kiina
2. Kongo
3. Rooma
4. Oolanti, Ahvenanmaa
5. Pariisi
6. Argentiina
7. Amsterdam
8. Kotka
9. San Francisco
10. Moskova
11. Texas
12. Istanbul

Kysymykset lähetti "Rakila" Naantalista.

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA

LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna: ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaali.

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **44 eur.** Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Sanomalehti Kurkijokelainen

LUKIJAMATKAT 2012

I Kiviniemi-Kurkijoki
to-su 24.-27.5.
teemana: sotahistoria, oppaana Aimo Kiukas

Alustava matkaohjelma:
torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri, yöpyminen Kiviniemessä
perjantai: Kiviniemi-Käkisalmi- Kurkijoki
lauantai: kiertojelu Kurkijoella
sunnuntai: Kurkijoki-Viipuri-Vaalimaa-Helsinki-Loimaa
Majoitus: 1. yö Kiviniemessä, 2 yötä Kurkijoen kirkonkylässä
Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut.
Hinta: varmistuu tammikuun loppuun mennessä

n. **400 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut sekä ryhmäviisuminhankkimiskustannukset.

II Valamon luostari-Kurkijoki
ke-su 6.-10.6.

Alustava matkaohjelma:
keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Värtsilä-Sortavala, yöpyminen Valamossa
torstai: Valamon luostari- Kurkijoki
perjantai: kiertojelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumatkoiden päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Viipuri
Majoitus: 1 yö Valamossa, 2 yötä Kurkijoen kirkonkylässä
Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
Hinta: varmistuu tammikuun loppuun mennessä

n. **500 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut sekä ryhmäviisuminhankkimiskustannukset.

III Kurkijoki
to-su 16.-19.8.

Alustava matkaohjelma:
torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki
perjantai: kiertojelu Kurkijoella
lauantai: kotiseutumatkoiden päivä
sunnuntai: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa
Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa
Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.
Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut
Hinta: varmistuu tammikuun loppuun mennessä

n. **370 €** sisältäen matkaohjelman ja ruokailut sekä ryhmäviisuminhankkimiskustannukset.

Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.
Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.
Viisuminanomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN,
matka I 23.3.mennessä, matka II 10.4. mennessä,
matka III 12.6. mennessä.
Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin
klo 9-14, puh., **050-521 3336**
Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.

Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.

Vastuullinen matkanjärjestäjä: **Turun NEVA TOURS OY**

Reissu-Salla

OSA 4

Kulttuurishokki

Pjieni vodka?
Kiitos.
...tämäkö on PIENI VODKA?
Pjieni vodka. да.